

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa
przeciwko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.
o zobowiązanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa
- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600,-
(trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 września 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] wskutek apelacji wniesionej przez Skarb Państwa Ministra Skarbu Państwa zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 sierpnia 2012 r. w ten sposób, że zobowiązał pozwaną Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. do przeniesienia na rzecz Skarbu Państwa posiadania 3500 akcji imiennych serii A spółki [...] R. [...] Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz złożenia na tych akcjach albo na osobnym dokumencie wskazanego co do treści oświadczenia woli, a także rozstrzygnął o kosztach postępowania. Zmieniając zaskarżony apelacją wyrok Sądu pierwszej instancji Sąd Apelacyjny powołał się na przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. wprowadzającej ustawę o finansach publicznych (dalej jako u.w.u.f.p.), ustawy o finansach publicznych z tej samej daty (dalej jako u.f.p.) i ustawy o pozwanej Agencji z dnia 9 maja 2008 r. (dalej jako ustawa o ARiMR)

W skardze kasacyjnej pozwana Agencja zarzuciła wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o ARiMR i art. 104 ust. 1 i 2 u.p.w.u.f.p. oraz art. 49 ust. 1 w związku z art. 2 pkt 4 u.f.p. poprzez ich nieprawidłową wykładnię, a także art. 2, 7 i 21, a w szczególności art. 21 ust. 1, jak również art. 64 ust. 2 Konstytucji, w powiązaniu z przepisami ustawy o ARiMR. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie apelacji, z zasądzeniem kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie odrzucenie pozwu, z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania; wniosła także o połączenie niniejszej sprawy z innymi wymienionymi sprawami w razie przyjęcia skarg kasacyjnych ich dotyczących do rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa zakwestionował potrzebę przyjmowania skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie wobec przyjęcia skarg w innych tożsamyh sprawach i wniósł ewentualnie o oddalenie skargi wraz zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o przyjęcie skargi pozwana powołała się na potrzebę interpretacji przepisów ze względu na diametralne, jak to określiła rozbieżności w orzecznictwie Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w [...] (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) i na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ par. 1 pkt 4 k.p.c.). Wskazała jednocześnie na toczące się postępowania wszczęte skargami kasacyjnymi w sprawach o tożsamy stanach faktycznych.

W wyroku z 11 kwietnia 2014 r., I CSK 397/13 Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu skargi kasacyjnej pozwanej Agencji wniesionej od wyroku uwzględniającego powództwo Skarbu Państwa – oddalił skargę kasacyjną i obciążył pozwaną kosztami postępowania kasacyjnego. W uzasadnieniu rozważył stan prawny, uwzględniając również przepisy wskazane w skardze kasacyjnej w niniejszej sprawie i uznał, że wykładnia językowa, systemowa i historyczna przemawia za taką interpretacją i zastosowaniem art. 40 ustawy o ARiMR, iż nie stanowi on ani o uchyleniu zakazu posiadania akcji przez pozwaną Agencję, ani o uchyleniu nakazu ich zbycia na rzecz Skarbu Państwa (art. 49 u.f.p. i art. 104 u.p.w.u.f.p.).

Z tego wynika, że w powołanym wyroku Sądu Najwyższego, a następnie w kolejnym wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2014 r., I CSK 361/13, nastąpiło zarówno rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego wskazanego we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie, jak i wyjaśnione zostały zgłoszone we wniosku wątpliwości interpretacyjne wskazanych w nim przepisów. Ze względu na to, że doprowadziło to do rozstrzygnięcia sprawy na niekorzyść pozwanej Agencji, brak jest oczywistości uzasadniającej skargę. Ponadto przyjmowanie skargi w takich okolicznościach sprzeciwiałoby się realizowania przez ten nadzwyczajny środek odwoławczy jego publicznego celu. Interes strony składającej skargę kasacyjną nie jest wystarczający do jej przyjęcia, jeśli podniesione kwestie prawne i wątpliwości zostały już rozstrzygnięte.

W tej sytuacji należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, orzekając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.